Svenska Canada-Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD. 123 Logan Avenue. Winnipeg, Man. Telefon Garry 2174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöfva registreras, böra gjras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som ombyter sin adress ändrad, ombeder att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svarty ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för sådanannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 19 Januari, 1916.

Arbetstillfällen.

En årad skribent under "Ordet fritt" i detta nummer klagar öfver, att arbetstillfällen så sällan meddelas i Svenska Canada-Tidningen, och uppmanar redaktionen att oftare meddela om dylika.

Det möter naturligtvis ganska stora svårigheter för denna tidnings redaktion att erhålla underrättelse om arbetstillfällen utöfver Canada. Den så godt som enda källa vi i detta afseende kunna ösa ur äro de engelskspråkliga tidningarna, och i dem hittar man icke ofta dylika meddelanden. Vi inse dock till fullo, att meddelanden om arbetstillfällen kunna vara till stor hjälp och stor nytta för våra landsmän, och att Svenska Canada-Tidningen borde vara det medium, genom hvilket dylika underrättelser skulle komma svenskarna i Canada till del.

Vi skulle därför vilja föreslå, att våra läsare på olika platser i landet till oss insända meddelanden om eventuella större arbetsföretag, de hörn talas om på de platser där de äro bosatta eller annorstädes, och samtidigt lämna alla de upplysningar, de kunna angående antalet arbetare, som skall anställas, arbetets varaktighet, lönevillkor etc. Detta skulle blifva till ovärdelig nytta för många landsmän, som se sig om efter arbete. Vi skola med nöje upplåta våra spalter för dylika meddelanden, och om förslaget vinner större anslutning, börja en särskild afdelning i tidningen för dylika meddelanden.

Svenska Canada-Tidningen vill naturligtvis själf meddela upplysningar om arbetstillfällen, som komma till dess kännedom.

'Dit landets styrelse kallar'

De frisinnade i Sverige beklaga naturligtvis förlusten af en sådan kapacitet som dr David Bergström, hvilken förl. månade blef utnämnd till generalkonsul i Canada, och man kan därför knappast förvåna sig öfver, att hans försvinnande ur Sveriges politiska lif blifvit föremål för uttalanden i pressen. Dagens Nyheter i Stockholm skref nyligen en artikel härom, som icke torde sakna sitt inträsse för svenskarna i Canada, hvarför vi återgifva den in extenso:

Stockholms Dagblad har i ett beklagande af Upsala Nya Tidning att d:r David Bergström åtminstone tillsvidare försvinner ur Sveriges politiska lif funnit ett välkommet tillfälle att citera hvad den till Canada missiverade som krigsminister 1913 yttrade om vissa officerares obenägenhet att låta transportera sig till Norrland:

"Liksom vi i krig fordra, af officeraren såväl som af mannen i ledet, att fosterlandets intressen skola gå framför allt annat, så lärer det väl i fredens tid utgöra ett berättigadt kraf att de som anses skickade att beklåda och vilja beklåda viktiga poster inom armén också skola gå dit landets regering kallar dem. Hvad som framför allt bör stå fast, det är att befordringarna inom armén skola ske icke för de befordrades skull, utan för landets försvar och tjänsternas upprätthållande."

Så som orden falla sig i Stockholms Dagblad, är det alltför möjligt att de uppfattas som en antydan om att d:r David Bergström skulle ha vägrat eller gjort svårigheter vid att öfvergå från disponibilitetsställningen till aktiv statstjänst. Om detta ej kan påstås — och det kan det ej af den som håller sig till sanningen — då låter det sig ej göra att vända krigsministerns bestraffande ord till tredskande högre officerare mot honom själf. Man får strängt inskränka sig till att polemisera mot vissa den utnämndes vänner som onekligen ibland synas ha glömt att den som frivilligt inträdt på konsulsbanan ej kan fullgöra sin funktion inom landet, utan måste vara beredd att vistas på främmande ort.

Att det frisinnade partiet känner och uttrycker ledsnad öfver förlusten af en intresserad och energisk medlem som inlagt stora förtjänster i kampen för de gemensamma idéerna, det bör inte förvåna eller illa uttydas. Det är det naturliga uttrycket för tacksamhet och förtroende. Och en helt annan sida af saken kommer man in på i och med uppkastandet af frågan huruvida det ej varit med statsnytta förenligt att använda dr Bergströms stora arbetsförmåga på lämplig plats här hemma. I det ämnet torde utan orättvisa kunna sägas att svaret måhända blifvit ett annat, om vederbörande varit i högre grad persona grata hos dem som makten hafva.

Stockholms Dagblads inpass har sitt egentliga värde därigenom att det ställer dr Bergströms förhållande till "förvisningen" i Montreal i en för honom icke oförmänlig parallell till hur åtskilliga militärer med stora anspråk på patriotism reagerade mot en tjänstgöring om hvilken det med lika goda skäl som i fråga om generalkonsulatet i Canada kan sägas att den var af betydelse för landet. Den som i likhet med Dagens Nyheter, 1913 erinrade om att det vid dylika förflyttningar bör visas största möjliga hänsyn äfven till den transporterades personliga omständigheter och önskemål har i fallet Bergström anledning påpeka att det här ställts på den kallade anspråket att mottaga ett generalkonsulat, hvars löneförmåner äro beroende på en regeringsproposition som ännu icke föreligger och icke behandlats af riksdagen. Den som tagit emot uppdraget i alla fall bör för sin del vara befriad från alla insinuationer att han gör svårigheter att gå "dit landets regering kallar".

Det skandinaviska regementet.

Vi hafva fullt klart för oss att talet om ett skandinaviskt regemente för aktiv tjänstgöring vid fronten är ett ömtåligt ämne, då det gäller tusentals svenskar i Canada. Vi känna till stämningen bland svenskarna i västra Canada så pass mycket, att vi veta, att en hel del finnas, som anse, att Canada intet har att göra med detta krig, icke borde deltaga däri. Dessa få naturligtvis ha sin mening i fred, men de böra äfven förstå, att många, många andra svenskar hysa andra åsikter — därom vittnar tydligt de hundratals svenskar, som redan tagit värfning — och att dessas åsikter äfven måste respekteras.

Som våra läsare torde veta, äro vi inga krigsentusiaster. Vi äro fredsvänner. Men det är skillnad på krig och krig. Vi — i likhet med många andra — anse, att det krig, Canada nu för, i själfva verket och i sista hand är ett försvarskrig. Det är därtill ett krig för höga ideal, för demokratiska principer mot militarism och autokrati. Det är därför på sin plats, att de unga demokratiska svenskarna ikläda sig uniform för att kämpa mot militarism — hur underligt detta än kan låta. Saken gäller Canada. Det gäller, om Canada skall styras från Ottawa eller från Berlin. Vi sitta ännu i lugn och ro i varma, fredliga hem och hafva därför kanske svårt att tro, att kampen nu gäller Canadas frihet och oberoende. Men så är verkligen förhållandet. Om England och dess allierade skulle krossas, blir Canada säkerligen ett eftersträfvansvärdt och tröligen lättvunnet byte för världens starkaste och kanske hänsynslösaste militärmakt. Huru förhållandena skulle gestalta sig vid en sådan sakernas vändning, förstår nog litet hvar, som har den ringaste kännedom om Slesvigs och Elsass-Lothringens öde.

Det gäller sålunda att icke dröja, tills den stunden kommer; då är det nog ute med oss. Det gäller att nu inträda i kampen, att nu sluta sig till dem, som kämpa vår liksom hela den demokratiska världens kamp, att nu innan det är för sent, slå ett slag för fosterlandet, det naturliga eller adopterade.

Ty Canada är dock ändock vårt fosterland. Vi äro inga "foreigners" här. Canada är vårt nya hem på jorden. Vi äro canadensika medborgare. Vår lojalitet hör detta nya land till. Vår plikt och rätt är att vara med om danandet af detta lands skepnad och framtid både i fredens dagar och i krigets pröfvande tider. Vi hafva rättigheter här och vi hafva skyldigheter, rättighet och skyldighet att försvara landet och värna om dess frihet.

En annan synpunkt — och en viktig sådan — är den, att skandinavernas i Canada prestige måste vinna betydligt på bildandet af ett speciellt skandinaviskt regemente. Om skandinaverna på ett i ögonen fallande sätt deltaga i den kamp, Canada nu för, skall deras ställning säkerligen efter kriget förbättras. Ingen skall våga komma och kalla dem "foreigners", ingen torde se dem öfver axeln, när de kämpat Canadas kamp, när de med sitt blod beseglat sina medborgarbref. De skandinaviska lif — vi hoppas att de icke blifva många — som komma att offras, skola icke offras förgäfves. De skola blifva viktiga faktorer till skapandet af en ansedd ställning åt de skandinaviska folken i Canada.

Uppmaningen att taga värfning i det skandinaviska regementet riktas naturligtvis i första hand till ogifta män, till sådana, som icke hafva några anhöriga, som äro beroende af dem. För dessa män förefinnas goda utsikter till befordran, om de sköta sig väl. Men bör icke håller glömma, att den canadensiska soldaten är den bäst aflönade soldaten i världen.

Det är glädjande, att en sådan man som Hon. Thos. H. Johnson ställt sig i spetsen för denna rörelse. Hans namn borgar för att företaget icke kommit till stånd i militarismens eller imperialismens tecken. Mr Johnson är en af Canadas demokratiska förgrundsfigurer och torde vara kemiskt fri från allt, hvad imperialism heter.

Det är att hoppas, att det skandinaviska regementet blir en success. Ja, vi äro förvissade om, att så blir. Med det goda soldatmaterial, som finnes bland skandinaverna, bör regementet, när det efter vederbörlig träning kommer till fronten, blifva det bästa, som kämpar för Canadas frihet och oberoende, för fredens återställande på rättfärdighetens grund. Tiden är icke nu opportun att filosofera om krigets berättigande. Det gäller helt enkelt nu att draga svärdet för freden, mot militarism och autokrati. Och vi äro förvissade om att skandinaverna med heder skola kämpa för freden, strida och blöda först och sist för adoptivlandet Canada.

Hugget och Stucket

Vi kunna icke alla bli löjtnanter och kaptener i det skandinaviska regementet.

*

När en tidning klipper en notis ur en samtida, har den naturligtvis rätt att ändra och förkorta den, om man endast tillser, att innehållet blir detsamma som i den ursprungliga notisen. Oförlåtliga försyndelser i detta afseende förekomma då och då. Så t. ex. funno vi nyligen, att en svensk tidning på västkusten tagit en notis ur Svenska Canada-Tidningen, men förvandlat den så, att den blef rent förolämpande för en viss aktad svensk. I notisen omtalades, att en namngifven svensk i Canwood, Sask., i vinter ämnar öppna restaurant 80 mil från Big River. Samtidan på västkusten tillägger att landsmannen i fråga äfven skall hålla krog, hvilket är en ganska allvarlig anklagelse, då man vet, att inga krogtillstånd mera utfärdas i Saskatchewan.

*

Frågan för veckan.

Komma många svenskar i Canada att taga värfning i det skandinaviska regementet?

*

Om man vill se en medmänniska arg, bör man en af dessa kalla vintermorgnar lämna spårvagnskonduktören en femdollarsedel, då man skall betala sin femcentare för att komma till arbetet.

*

"Svea" i Worcester, Mass., omtalar med fetstil, att den är tyskvänlig. Alldeles onödigt, alldeles onödigt, kära samtida!

*

Tidningen i fråga behöfver icke omtala, att den är engelskfiendtlig, ty det känna nog alla dess läsare, till.

*

Men "månen i stillhet går sin gång och aktar ej hundgläfs", som det står i den gamla stjernhielmska versen.

*

"Sverige är ett strängt neutralt land, hvar sympatierna nu ligga, det veta vi", sade nyligen samma samtida. Ja, vi veta, hvar majoritetens af det svenska folket — demokratiens och intelligensens — sympatier ligga, men det är icke alls på den sida, som "Svea" söker inbilla sina läsare.

*

Tämligen egendomligt ter sig ett försök af "Nordstjernan" i New York att i en not till en bild af Reimskatedralens yttre söka framhålla, att den icke blifvit nära nog ohjälpligt ramponerad af tyskarna. Egendomligt synes, som sagdt, detta försök, då man läst Marika Stjernstedts skildring af Reimskatedralen i dess nuvarande skick och läst de bemärkta svenskars uttalande i denna fråga, hvilka nyligen besökte Frankrike och England.

*

En del sköna juveler finnes det bland prästerskapet. I det senaste numret af "Ungdomsvännen", Augustanasynodens ungdomstidning, förekommer en ungdomspredikan — märk väl predikan — af en svensk-amerikansk präst om allsvensk samling under världskriget eller något dylikt. Till rubrik borde emellertid hällre ha stått alltysk samling, ty denna predikan går ut på ett förhärligande af Tyskland och allt tyskt och nedsvärtande af England och engelsmännen, hvilka naturligtvis af denna värde prästman kallas krämarfolket — och en ungdomspredikan! Att kejsar Wilhelm upphöjes till så godt som gudomlig rang, heder och värdighet, kunna vi ju endast le åt, men då ungdomspredikanten jämställer den tyske kejsaren med Gustaf II Adolf, måste hvarje ärlig svensk utropa: Skända icke vårt största hjältetimme!

*

De samhällsklasser, som tycka om att kalla sig de "bildade" ha icke skäl att hofvera sig alltför mycket vid jämförelsen med "cenaklen", skrifver Göteborgs Handels-Tidning med anledning af d:r Wieselgrens i denna spalt förut omtalade kritik, tilläggande:

Det var icke många årtionden sedan som Lunds stifts prästmöte dryftade frågan om änglarna ha kön. Det spörsmålet förefaller icke stort rimligare än några af de småskurna nykterhetsproblem i hvilka en och annan goodtemplarloge fördjupat sig. Är månne "erotiken" bannlyst från salongernas ungdomsnöjen? Och äro exempelvis de "bildades" kotiljongsturer och sällskapslekar mindre fördfulla och mera andedjupa än logeungdomens sätt att roa sig enligt egen okonstlad sed och uppfattning af hvad som passar sig? Ungdom som ungdom. Hvem ser icke likheten under de olika kläderna? Om ordensväsendets grannlåt slutligen är det bäst att vara alldeles tyst inför frimurare och bricolebröder. Härtill kommer att af de många tusende program d:r Wieselgren genomsett han gifvetvis framdragit dem som starkast stödja hans anmärkningar. Man får icke veta i hvad mån exemplen äro regel eller utgöra undantag, kanhända enstaka undantag.

*

Ett par Lundastudenter, som varit i Köpenhamn och roat sig, skämtade lyckligt med den nitiska tullen i Malmö vid återvändandet till fäderneslandet. En herre i tullen, som hade särskildt skarp blick för att upptäcka smugglare, fann dem misstänkta och ville inte tro deras försäkran att de inte gömde på något som skulle förtullas. Det blef kroppsvisitation, och tullnären med det skarpa ögat drog triumferande fram en brännvinsflaska från dem hvar.

— Det var det ja sa', yttrade han.

— Ja, men smaka i alla fall på det, sade en af studenterna.

Tullnären hade kanske ingenting särskildt emot ett sådant prof och tog sig en bra klunk, men blef mycket lång i ansiktet. Det var bara sockerdricka.

*

Endast en enhetlig statsvilja, som icke är beroende af någon härskande parlamentsmajoritet och alltså icke ytterst hvilar på några particenakel, kan skänka framgång åt ett folks sträfvanden, förkunnar högertidningen Jämtlands-Posten som tagit kampen mot parlamentarismen på entreprenåd. Det fortsättes:

Den statsform som är att likna vid styrmannens eller i alla fall befälets suveräna välde öfver navigeringen å en skuta, endast den statsformen är i våra dagar och i längden den riktiga — den folkviljeledda styrelsen på s. k. parlamentarisk grund har sett sina bästa dagar och vi må hoppas att man litet hvarstädes snart skall kunna tala om den såsom om något förflutet och öfverståndet. Det är alldeles visst att det är den tyska ordningen — utan parlamentarism och utan ett förlamande folkstyre — som ytterst motiverar den gigantiska kraftutveckling som nu kommer världen att häpna och de gamla parlamentariska herrarna i City att inse det England skall styras uppifrån, men icke från parlamentet, om det någonsin mera skall komma ur den fara och den nedgång hvartill det stolta Albion nu sjunkit i främsta rummet på grund af dess i allo otidsenliga och kraftsöndrande styrelsesätt och regeringsmetoder — eller kort och godt: På grund af sin parlamentarism.

Det vore kanske klokt att dröja en smula med historiens dom öfver England. Arbetet på införandet af ett svenskt kungaenvälde har i hvarje fall för närvarande den olägenheten att kämpa emot att det omedelbart uppväcker minnet af ödestimmarna under Gustaf IV Adolf.

*

"Canada Posten" teg och samtyckte, då vi anklagade den för löftesbrott. Alltid något!

*

Vi glömde visst att meddela, att det är mycket kallt f. n. — men det torde våra läsare själfva ha funnit.

N. F. B.

Sverige och Frankrike under kriget och efteråt.

Starka franska sympatier för ett närmande. — Organiserandet af ekonomiskt samarbete i gång.

De svenska riksdagsmän och andra herrar som i dagarna återvändt från sitt besök i Frankrike ha säkerligen fört med sig hem ett mycket starkt intryck af icke blott mer eller mindre platoniska sympatier för "Gustaf III:s, Strindbergs och Ibsens land", utan också af det vakna och målmedvetna arbete som redan igångsatts för att framarbete och ekonomiskt och kulturellt närmande mellan de båda folken. Men de ha utan tvifvel också fått erfarenhet af att farvattnet inte är på alla punkter navigabelt: inom vida kretsar råder en stark misstämning mot Sverige, liksom öfver hufvud mot de neutrala som göra affärer på Tyskland. Det berättas att en af deltagarna i det svenska besöket blef mycket förskräckt då han vid ett tillfälle gick in på en enkel bar för att köpa några cigarretter. Han kom midt upp i en diskussion om de neutrala. Församlingen utgjordes af värdinnan bakom plåtdisken, ett par chaufförer och några arbetare — alla voro absolut och högröstadt eniga i att hurudan utgången än blef, så borde de krigförande efter fredsslutet skrida till en grundlig "bestraffning" af de neutrala. En fiende — det vet man åtminstone att det är en fiende, men dessa fega och lömska neutrala...

— I synnerhet det förbannade Sverige, inföll värdinnan, som var ett offer för en så häftig indignation att den yppiga barmen skälfde som en jättelik brylépudding. Och därpå gaf hon ett referat af en artikel om neutraliteten i en af dagens tidningar som hon till alla delar missförstått.

Af en tillfällighet kom det svenska vittnet till denna diskussion att något senare aflägga ett besök hos en franman i mycket framskjuten ställning och bärare af ett af landets äldsta namn. De hade räkats några gånger förut och svensken trodde sig kunna räkna på ett förstående hos korsfararättlingen som han icke funnit hos den kvinnliga bartendern. Men nu räkade en interventionistisk italienare att vara närvarande, en af de många beundrarna af general Cadornas heroiska kamp med blåst och dimma som icke håller bland fransmännen äro sällsynta. Italienaren började strax att tala om Sverige och uttryckte sin förtrytelse öfver att Sverige inte följde hans lands exempel, och fransmannen instämde:

— Om jag bestämde ententens politik skulle jag säga till Sverige: i detta krig får det inte finnas några neutrala. Antingen äro ni med oss — afskär då hvarje förbindelse med Tyskland! Eller också äro ni mot mig — då blockerar jag er. Jag är herre på hafvet och begagnar mig af min makt.

Så laddad är misstämningen mot Sverige — eller rättare sagt: har den varit. På senare tid har förhållandet ändrat sig högst väsentligt till Sveriges förmån — det behöfver inte sägas att de officiella kretsarna i Frankrike under hela kriget varit obesmittade af den primitiva uppfattning som man kunnat spåra från, gatan ända långt upp i samhället. Det är ett mycket ihållande och grannlaga arbete som på detta område utförts af Sveriges vänner i Frankrike, i främsta rummet af deputeraden Marius Moutet. Hr. Moutet har varit den drifvande kraften i den afdelning af deputeradekammarens stora utrikeskomité som särskildt haft att svara för politiken på Skandinavien och det är till väsentlig del honom man har att tacka att den svenskvänliga stämningen inom franska regeringskretsar redan blifvit omsatt i handling. En kommission på tre man har som franska regeringens representanter under senaste tiden företagit en resa i Sverige för att bilda sig en ingående kännedom om läget och stämningen hos oss — det har med afsikt talats mycket litet om denna kommission och möjligen har dess besök i Sverige inte kommit till allmännare kännedom, men enligt hvad Dagens Nyheters korrespondent inhämtat, möter det icke någon invändning att omnämna denna rekognosceringsfärd. Då dessa rader nå hem till Sverige är kommissionen åter i Paris, färdig att framlägga sina med stort intresse motsedda erfarenheter.

Initiativet till detta närmande mellan Sverige och Frankrike har tagits af deputeradekammaren, representerad af utskottet för utrikesärenden. Inom parlamentet har man aldrig — det behöfver inte särskildt framhållas — delat vulgärföreställningen om Sveriges medbrottslighet i Tysklands krig. Man har betraktat neutraliteten som en folkrättsligt tillåten modus vivendi. Men samtidigt har man naturligtvis fullt insett de fördelar som tillförseln från Sverige beredde Tyskland. Kunde västmakterna göra något för att hindra eller minska den? I Frankrike har man medgifvit orimligheten i att begära något i detta afseende som var oförenligt med Sveriges ställning som suverän stat, och inom vissa parlamentariska kretsar har det funnits en mening att Frankrike borde deltagit i de svensk-engelska förhandlingar i Stockholm för att söka utjämna de motsättningar som kunde förefinnas — och som ju faktiskt också ledde till förhandlingarnas afbrytande. Planerna i denna riktning strandade emellertid på att "la police des mers" fördelats så att Frankrike svarar för ordningen i Medelhafvet, medan England åtagit sig den öfriga delen — den svenska sjöfarten betraktas alltså som ett utesluntande engelskt intresse. I Frankrike, där man hyser all respekt för ett lojalt neutralt lands legitima näringsintressen, har man menat att man kunde gripa sig an med problemet från en annan sida: vi kunna inte begära att den svenska exporten skall nedläggas under kriget — nåväl, låt oss då försöka att hos oss erbjuda det största möjliga afsättningsområde för svenska produkter. Det vore visserligen öfverdrifvet att tro att de svensk-tyska handelsförbindelserna därigenom skulle afsomna, men en del af de svenska håfvorna skulle ledas förbi trågen i den tyska svingården och föras öfver till oss. Konkurrensen skulle visserligen inte göra varorna billiga, men de bli ändå alltid värda sitt pris, ty denna väg erbjuder vårt enda legitima medel att minska Sveriges legitima handel på Tyskland.

Härmed ingår Frankrikes ekonomiska intresse för Sverige som ett led i ett stort näringspolitiskt problem. Lika enstämmigt som den franska pressen utan undantag tillbakavisar hvarje diskussion om de blifvande fredsvillkoren så länge en enda tysk soldat under vapen står i Frankrike och Belgien, lika ifrigt sysslar den med de ekonomiska förhållandena efter fredsslutet. Sedan tyskarna besegrats i skyttegrafvarna, skall kriget öfverflyttas till marknaden. I tidningarna möter man oupphörligen rubriken. Hvad vi hittills ha köpt af dem och därunder finner man en lång lista på tyska industrialster som före krigsutbrottet funno villiga köpare i Frankrike. Hvarenda fransman har för all framtid — åtminstone tror han det nu — afsvurit tyska velocipedringar, speldosor, gummidockor och allt det öfriga. Det gäller då att finna importmöjligheter på annat håll och man hoppas att Sverige och äfven Danmark och Norge skola i en någorlunda proportion tillgodose den önskade ersättningen. Men utom detta mera passiva motstånd måste man gå till en direkt ekonomisk offensiv mot Tyskland, möta de tyska varorna och de tyska köpmännen på den skandinaviska marknaden. Jag kan upplysa att Frankrike redan mäter sina resurser i detta afseende. Oljefabrikanterna, för att ta ett exempel, ha på uppmaning af vederbörande gjort ett öfverslag af situationen och funnit att de utan svårighet skulle kunna åtaga sig att levererå hela det förråd af oljor som Sverige nu köper i Tyskland, enligt deras beräkningar värderadt till 3,769,700 francs årligen, medan motsvarande siffra i den franska statistiken endast utgör 3,192,750 francs. Samma tillit till den franska industriens produktionsförmåga finner man äfven inom andra branscher, och det bör tilläggas, att hela den franska köpmanskåren tänker göra sitt yttersta för att efter kriget undgå de tyska mellanhänderna. Filialer och utställningslokaler planeras i Stockholm i främsta rummet och senare äfven i Köpenhamn och Kristiania. Om några veckor kommer hr Moutet att göra en resa till de tre skandinaviska länderna för att bilda sig en uppfattning om hur arbetet bör ordnas.

Man vill gärna tro att det är öfverflödigt att påpeka att alla dessa sträfvanden icke ha något att göra med "politiken". De rikta sig i lika hög grad till alla de tre skandinaviska länderna, fastän Sverige såsom den största nationen tar hufvuddelen af intresset. Om det öfverhufvud är tillåtet att konkurrera med Tyskland, så innebära de franska planerna ingenting otillåtet. De utgå från samma stämning som kommit hela det bildade Frankrike att med värme omfatta det först af den förträffliga Lugné-Poe väckta förslaget att alla franska kulturskatter skola kostnadsfritt erbjudas de nordiska länderna. De äro uttryck för Frankrikes vilja att häfda sin plats. Det andliga och materiella kulturarbetets män vilja liksom soldaterna visa världen att Frankrike står sig.

Johannes Wickman.

Ni kan befordra eder HÅRVÄXT

Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

FÖR HERRAR OCH DAMER.

Lider Ni af Häraffall? Gränar Ert hår förtjd? Är det stripigt, klibbigt eller tofvigt? Lider Ni af Mjäll eller utslag på skalpen? Är Ni flintskallig, eller synes det, som om Ni skall blifva det? Om Ni lider af någon af nämnda hårsåkommor, försumma den icke, utan försök genast att blifva botad. Dröjsmål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade lilla svenska bok

"SANNINGEN OM HÅRET"

(af en framstående europeisk specialist).

FRI BEHANDLING.

Vi vilja på vår egen risk bevisa, att Calvacura-behandlingen förhindrar häraffall, botar mjäll och utslag på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, tillika med ofvannämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jämte 10 cents i frimärken eller silfver för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp ut nedanstående kupong och skicka den idag till UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.

GRATIS-KUPONG FÖR EN $1.00 BEHANDLING.

UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.

Jag bifogar 10 cents att hjälpa till med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig ögonblickligen eder $1.00 Calvacura No. 1 och eder lilla bok "Sanningen om Håret". (Inneslut denna kupong i Edert bref.)

CARBONPAPPER

för

Skrifmaskin — Blyerts — Stålpenna.

Skrifmaskinsband för alla slags skrifmaskiner.

G. R. BRADLEY & CO.,
304 Canada Bldg.,
Tel. G. 2899. WINNIPEG, MAN.

Skandinavisk Tandläkare

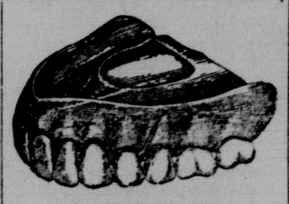

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.

Tänder smärtfritt utdragna.

Fri undersökning.

Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.

KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg. Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK

LÄKARE

som erhållit diplom i österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.

SPECIALIST

för mag- och tarmsjukdomar, sjukdom i inälfvorna, könS- och urinlemmersjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.

Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,

Skandinavisk läkare.

KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontoratelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,

312 Nairn Ave., Tel. St. John 856.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson

LÄKARE.

Cor. William and Sherbrooke.

Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.

Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 763.

J. A. McTAVISH, M. D.

LÄKARE OCH KIRURG.

Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave., Elmwood, Winnipeg.

Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON

Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.

401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST

Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, nerf- och kvinnosjukdomar.

Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.

Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.

A. M. DOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER

811 McArthur Bldg.

Telefoner: Main 4503 och 4504.

ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, - - MANITOBA.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN

Advokat och Patent Solicitor

Farmers Building, Winnipeg, Man.

utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357.

C. H. DIXON, advokat, solicitor, notarius publicus, 265 Portage ave., Winnipeg. Kontorstelefon Main 1734. Residenstelefon Shrbk 4111. Lån, hyror, inkasseringar.

ECZEMA SPECIFIC

botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Har hundratals goda råd.

S. ALMKLOV, apotekare,
Box R. Cooperstown. N. Dak.

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.

Brodersilke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.

SPECIALTIES SALES CO.,
P. O. Box 1836 Winnipeg.

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGSBYRÅ.

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.

HYRKUSKVERK.

Första klassens droskor.

Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

Dr. T. G. Moxnes Tandläkaraffär

De senaste Smärtfria Metoderna

Tel. G. 3030

Ingång från Logan ave.
620½ Main st., Hör. Logan & Main

Svenska och Norsk talas